

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència
del Molt Honorable Sr. Ernest Benach i Pascual

DIARI DE SESSIONS

Núm. 4, dilluns 4 d'abril de 2005, edició amb motiu del Ple escolar

Sessió sobre l'adequació dels cartells publicitaris educatius proposats pels ajuntaments, la modernització dels centres públics d'ensenyament, la gratuïtat dels llibres de text en l'ensenyament primari i secundari, la integració de la sanitat a les escoles i l'afavoriment de les famílies amb fills en edat escolar

ÍNDEX

Intervencions dels representants escolars

- Projecte de llei d'adequació dels cartells publicitaris educatius proposats pels ajuntaments (p. 3)*
- Projecte de llei de modernització dels centres públics d'ensenyament (p. 5)*
- Projecte de llei de gratuïtat dels llibres de text en l'ensenyament primari i secundari (p. 6)*
- Projecte de llei d'integració de la sanitat a les escoles (p. 8)*
- Projecte de llei d'afavoriment de les famílies amb fills en edat escolar (p. 9)*

Intervencions dels grups parlamentaris

- la Sra. Clavell Nadal, del G. P. d'Iniciativa Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (p. 11)*
- el Sr. López i Rueda, del G. P. del Partit Popular de Catalunya (p. 11)*
- la Sra. Albertí i Casas, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (p. 12)*
- el Sr. Casajuana i Pladellorens, del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (p. 12)*
- el Sr. Rull i Andreu, del G. P. de Convergència i Unió (p. 13)*

Cloenda

- de l'acte a càrrec del Sr. Ernest Benach i Pascual, president del Parlament de Catalunya (p. 13)*

Annex

- Projectes de llei (p. 15)*
-

La sessió s'obre a les onze del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de les diputades i els diputats Sr. Rull i Andreu, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Casajuana i Pladellorens, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sra. Albertí i Casas, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. López i Rueda, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Sra. Clavell Nadal, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, i l'oficiala major.

ORDRE DE L'ACTE

1. Debat i votació del Projecte de Llei d'adequació dels cartells publicitaris educatius proposats pels ajuntaments. Grup: CEIP Josep Manuel Peramàs.

2. Debat i votació del Projecte de Llei de modernització dels centres públics d'ensenyament. Grup: CEIP Joan Coret.

3. Debat i votació del Projecte de Llei de gratuïtat dels llibres de text en l'ensenyament primari i secundari. Grup: Col·legi Jardí.

4. Debat i votació del Projecte de Llei d'integració de la sanitat a les escoles. Grup: Escola Labouré.

5. Debat i votació del Projecte de Llei d'afavoriment de les famílies amb fills en edat escolar. Grup: Escola Gravi.

6. Intervenció dels representants dels grups parlamentaris.

7. Intervenció del M. H. Sr. President del Parlament.

EL PRESIDENT

Molt bon dia.

El Ple del Parlament de Catalunya sempre comença dient una expressió que és per anunciar que comença, i quan s'acaba se'n diu una altra, per dir «ara comença» i «ara s'acaba». Doncs bé, l'expressió és «comença la sessió». Per tant, ara, el que diem és: comença la sessió, i a partir d'ara ja ha començat el Ple.

Dit això, doncs, jo bàsicament el que vull és donar-vos la benvinguda a tots i a totes, a tots els alumnes, a tots els mestres dels col·legis Josep Manuel Peramàs, Joan Coret. Col·legi Jardí, l'Escola Labouré i l'Escola Gravi, i anem ja a començar amb el primer punt de l'ordre del dia.

També vull donar la benvinguda –ara són quatre, després seran cinc– als diputats i diputades que m'acompanyen. Si em deixeu que us els presenti, són: el Josep Rull, que és del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; el Josep Casajuana, que és del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi; l'Elisenda Albertí, que és del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; ens falta el Rafa López, que és del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i la Dolors Clavell, que és del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa. També ens acompanya l'oficiala major del Parlament, per acabar de donar la solemnitat que aquest acte requereix. O sigui, estem en un ple del Parlament de Catalunya.

Projecte de llei d'adequació dels cartells publicitaris educatius proposats pels ajuntaments

I el primer punt de l'ordre del dia és el debat i la votació del Projecte de llei per a l'elaboració dels cartells publicitaris educatius proposats pels ajuntaments. La presentació del Projecte, la fa la senyora Noelia Carceller Hernández, del CEIP Josep Manuel Peramàs de Mataró, i pot sortir a la tribuna i fer la seva presentació.

Sabeu que teniu dos minuts per fer-ho, eh? Quan se us posi el llumet vermell és que se us ha acabat el temps, d'acord? *(Pausa.)*

Doncs, tens la paraula.

NOELIA CARCELLER

Senyor president, senyores i senyors, el Projecte de llei triat per l'escola Peramàs ha estat el Projecte de llei per a l'elaboració dels cartells publicitaris educatius proposats pels ajuntaments locals.

Preàmbul. Els cartells culturals o de festes hi ha vegades que són poc adequats per a certes edats, cultures o religions. Volem que els cartells estiguin relacionats amb el tema de la festa i no amb escenes adultes, amb missatges poc entenedors per a certs grups d'edat. Cada vegada són més els cartells que porten imatges poc educatives, poc entenedores i, en general, poc adequades per als infants.

Els departaments de cultura dels ajuntaments haurien de pensar més en el tipus de cartells editats per anunciar temes educatius o d'oci que es facin a la seva població, per tal d'haver de pensar més en els cartells que van dirigits a cada festa i que els nens siguin lliures de veure'ls i entendre'ls; que estiguin destinats a les diferents cultures, religions i als immigrants que viuen en aquella població; que els cartells que hi ha exposats als carrers siguin creats i dissenyats per als infants.

Entre tots podríem solucionar aquest problema. No volem que ens censurin més. Per això haurien d'editar cartells aptes per a totes les persones. Ja n'hi ha prou dels cartells pornogràfics! Volem que pensin més en la nostra educació.

Article 1. Alguns cartells confonen l'educació dels infants. Aquests cartells porten informació poc adequada per als infants, ja que no estan preparats per entendre allò que el cartell exposa.

Article 2. És difícil d'explicar-ho. L'explicació que es pot donar d'aquest cartell és de difícil comprensió per a alguns grups d'edat, així com per a segons quines cultures i religions que convisquin en aquelles poblacions on s'exposa l'esmentat cartell.

Article 3. Les escoles, participants actives en cartells culturals de la seva localitat. L'ajuntament hauria de dissenyar un sistema on les escoles puguin aportar idees per a la confecció dels cartells culturals a la seva població.

Article 4. La gent haurà de col·laborar. La població hauria de col·laborar i donar el seu vistiplau o desa-

cord a aquells cartells on l'ajuntament de cada població exposa a nivell educatiu, per tal de no fer cartells amb què la població se senti ofesa o poc identificada.

Article 5. Podríem solucionar aquest problema. En el cas que s'exposi un cartell on la població no estigui d'acord, s'hauria de fer, a través de les associacions, una recollida de signatures amb un escrit de desacord, i presentar-lo al departament de cultura de la localitat.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara és el torn per fixar la posició, i per fixar la posició donarem la paraula als diversos representants de les diverses escoles. En primer lloc ho pot fer, des de l'escó mateix, la senyora Melània Salguero González, que té la paraula.

MELÀNIA SALGUERO

Senyor president, senyores i senyors, els alumnes de l'escola Joan Coret estem d'acord que els departaments de cultura dels ajuntaments hagin d'escollir els cartells de les festes pensant en tota la gent que forma la comunitat que els ha votat. Pensem que s'ha de tenir cura que els missatges i les imatges no siguin ofensius i, a més a més, que els ciutadans els entenguin, perquè puguin gaudir de la festa des del començament.

Els cartells s'han de fer bé, perquè els nens aprenguin com són les coses ben fetes. Tot i això, pensem que, si s'equivoquen, sempre han de tenir l'opció de corregir el que han fet malament. D'aquesta forma, els nens també veuran que es pot corregir i aprendre dels errors.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara és el torn del Col·legi Jardí, la senyora Marta Raich Martí.

MARTA RAICH

Senyor president, senyores i senyors, la nostra escola, pel que fa al Projecte de llei per a l'adequació dels cartells publicitaris educatius proposats pels ajuntaments locals, pensa que té aspectes positius. Estem d'acord que no sempre els anuncis publicitaris són prou adients i entenedors per a certes edats, cultures i religions.

D'altra banda, creiem que, tot i que des de l'escola podríem elaborar cartells amb motiu d'alguna festa tradicional, hem arribat a la conclusió que aquesta tasca correspon a professionals de la publicitat, i no a les escoles.

Finalment, direm que considerem que els articles no estan prou ben expressats i se'ns en fa difícil la comprensió. Pensem que s'hauria d'especificar de forma més entenedora quina funció té la població, quina correspon a l'ajuntament, així com als alumnes i a les escoles.

Esperant la millora d'aquests aspectes, el nostre centre opta per l'abstenció.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Seguidament és el torn de l'Escola Labouré, la senyora Carolina Luque té la paraula.

CAROLINA LUQUE

Senyor president, senyores i senyors, l'Escola Labouré està d'acord amb aquest Projecte de llei. És veritat que moltes vegades els cartells que arriben als nostres infants porten una informació poc entenedora i, fins i tot, amb un doble missatge, i no parlem de les imatges poc educatives i moltes vegades inadequades, també, per als infants.

És veritat que aquests cartells es podrien controlar pels responsables dels diferents col·lectius tenint en compte el tema que tracten; per exemple, cultural, religiosos, festiu, d'informació, etcètera.

Estem d'acord amb la part que exposeu, que l'ajuntament podria dissenyar un sistema a través del qual les escoles poguessin aportar idees per a la confecció de cartells culturals, però pensem que és molt difícil controlar tot tipus de cartells que els infants es poden trobar al carrer i pertot arreu. Per aquesta raó pensem que és aquí on haurien d'intervenir els pares i responsabilitzar-se d'una educació integral dels seus fills.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara és el torn de l'Escola Gravi, i té la paraula el senyor Oriol Planas.

ORIO PLANAS

Senyor president, senyores i senyors, els nens i nenes de l'Escola Gravi, en termes generals, estem d'acord amb el Projecte de llei per a l'elaboració dels cartells educatius proposats pels ajuntaments locals, tot i que alguns articles no acaben de ser prou clars.

Trobem a faltar la manera com han de participar-hi les escoles. Hi ha un article que diu que l'ajuntament hauria de dissenyar un sistema on les escoles puguin aportar idees, però creiem que hi hauria d'haver un article on s'expliqués com les escoles hi haurien de participar. Per exemple, tots els centres educatius podrien fer un grup on hi hagués un representant de cada escola per proposar els cartells, o bé que per a cada festa un parell d'escoles en proposessin el cartell.

També creiem que hem de ser tolerants amb les altres maneres de pensar i que hi ha cartells que estan dirigits als adults.

La idea és bona, però alguns articles s'haurien d'aprofundir més per fer el Projecte de llei més entenedor.

Per totes aquestes raons, l'Escola Gravi majoritàriament, s'abstén.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Gràcies a vosaltres.

I ara és el torn, ja, de passar a la votació del Projecte de llei. La votació serà a mà alçada. Per tant, quan jo digui «vots a favor», els que hi estigui a favor aixecaran

la mà; quan jo digui «vots en contra», els que hi estiguin en contra aixecaran la mà, i quan digui «abstencions», els que es vulguin abstenir aixecaran la mà. La mantindreu aixecada fins que us ho digui, perquè s'ha de comptar, d'acord? (*Pausa.*)

Per tant, comencem la votació.

I, en primer lloc, vots a favor d'aquest Projecte de llei.

Ara vots en contra.

I ara abstencions –suposo que ningú ho ha fet, però només es pot votar una vegada, eh?

El Projecte de llei per a l'elaboració dels cartells publicitaris educatius proposats pels ajuntaments ha estat aprovat per 66 vots a favor, 2 vots en contra i 74 abstencions.

Projecte de llei de modernització dels centres públics d'ensenyament

El segon punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Projecte de llei per a la modernització dels centres d'ensenyament. Presenta el Projecte el senyor Ismael Pinel García, del col·legi Joan Coret de Badalona. Pot sortir a la tribuna a fer-ho.

ISMAEL PINEL

Senyor president, senyores i senyors, els alumnes de sisè de l'escola Joan Coret presentem el Projecte de llei per a la modernització dels centres públics d'ensenyament.

L'educació és un dret fonamental de la infància que ajuda els nens i nenes a desenvolupar-se, i els prepara per ser útils en un món futur.

Les escoles disposen actualment de recursos antiqüats respecte als avenços que s'estan produint en aquest segle. El mobiliari i materials vells són inadequats per treballar a gust. Un espai de treball acollidor ajuda els alumnes a concentrar-se. Per això és fonamental que l'edifici tingui un bon manteniment, una bona temperatura, que no passi el soroll d'unes classes a les altres i que disposi de les noves tecnologies.

Ha d'haver-hi llocs per a tot tipus d'alumnes i activitats. Les instal·lacions escolars també poden ser utilitzades per la gent del barri com a llocs de trobada de la comunitat.

Per atendre els nous reptes, les escoles públiques necessiten més professors i personal no docent. Els mestres han de rebre formació contínua per desenvolupar la seva feina satisfactòriament.

Cal modernitzar els centres educatius per poder oferir als alumnes el que necessitem.

Presentem, per tant, aquest Projecte de llei, que desenvolupa els següents títols.

Títol I. Modernització de l'espai físic. L'Administració ha de renovar el mobiliari vell. A les escoles públiques hi ha d'haver: biblioteca, menjador, sala d'actes, infermeria i gimnàs dotats del material adient. Els edificis han de ser segurs.

Títol II. Noves tecnologies. L'Administració ha de dotar les aules d'informàtica amb ordinadors d'última

generació, materials tecnològics diversos i més velocitat d'internet. A cada classe hi haurà ordinadors.

Títol III. Recursos humans. L'Administració ha de modernitzar les plantilles de les escoles. S'han d'oferir al professorat cursos d'actualització pel que fa a les noves tecnologies. Els centres escolars han de tenir personal mèdic, de seguretat, de cuina, de biblioteca i de manteniment.

Títol IV. Ús social de l'escola. Les escoles han d'obrir les seves portes després de l'horari escolar perquè els alumnes i la gent del barri en puguin fer servir les instal·lacions. S'han d'oferir activitats extraescolars subvencionades.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Anem ara a fixar posicionament per part dels diferents grups. I, en primer lloc, en nom del col·legi Josep Manuel Peramàs, té la paraula la senyora Laia Vázquez.

LAIA VÁZQUEZ

Senyor president, senyores i senyors, el nostre Grup Parlamentari vota favorablement el Projecte de llei proposat per l'escola Joan Coret, per les següents raons.

Pel que fa a la modernització de l'espai físic, no estem d'acord que el mobiliari i el material vells siguin adequats per treballar a gust. La idea de treballar en un espai acollidor ens agrada a tothom, però això no garanteix l'èxit en els estudis. És per això que, aquesta mesura proposada, la trobem innecessària dins del Projecte de llei plantejat.

La dotació d'aules d'informàtica amb ordinadors d'última generació i materials tecnològics diversos i la presència d'ordinadors a totes les classes ens ha resultat una idea molt encertada, ja que vivim en l'era de les noves tecnologies, i per això és indispensable la incorporació d'aquestes en l'àmbit escolar.

Caldria també afegir-hi, com a mesura essencial, la participació i la col·laboració de tots els membres que formen part de l'escola, per tal de poder dur a terme altres propostes esmentades.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Gràcies. Ara és el torn del Col·legi Jardí, i la senyora Annabel Gómez Martínez té la paraula.

ANNABEL GÓMEZ

Senyor president, senyores i senyors, parlo en nom del Col·legi Jardí. Després d'analitzar el Projecte de llei per a la modernització dels centres públics d'ensenyament, hem arribat a la conclusió que: u, és una bona proposta que les instal·lacions a les escoles públiques siguin utilitzades per la gent del barri com a lloc de trobada de la comunitat, però cal determinar-ne els espais i l'horari; dos, considerem necessari que totes les escoles disposin de material informàtic, però creiem que no és imprescindible que aquest material sigui d'última

generació, perquè això suposa una gran despesa que potser l'Administració no podria assumir; tres, creiem que el mobiliari vell, si està ben conservat, pot ser igual de vàlid que el nou, i això no ha de perjudicar el rendiment dels alumnes.

Valorat, doncs, aquest Projecte de llei, ens abstenim de votar, en espera de la millora dels punts 2 i 3.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Té ara la paraula, en nom de l'Escola Labouré, el senyor Àngel Villegas Gallego.

ÀNGEL VILLEGAS

Senyor president, senyores i senyors, els alumnes de sisè de l'Escola Labouré recolzem aquest Projecte de llei i estem d'acord que els alumnes s'han de trobar bé a les aules i atesos per professionals qualificats. Aquests professionals necessiten realment un temps de reciclatge que l'Administració ha de proporcionar. Igualment estem d'acord que el nombre de professors hauria de ser major per poder fer més desdoblaments i grups reduïts, ja que la diversitat en les aules cada vegada és més gran.

Però volem fer un aclariment i fer reflexionar sobre les diferents escoles concertades. N'hi ha algunes que no necessiten aquests mitjans, però d'altres, com la nostra, que és una escola del Raval, també demanem totes les ajudes possibles, ja que el tipus d'alumnat que tenim és molt semblant al de l'escola pública i els pares, la majoria immigrants, no poden assolir aquestes despeses.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies també. I és el torn de l'Escola Gravi, el senyor Pere Pagès Mas té la paraula.

PERE PAGÈS

Senyor president, senyores i senyors, els nens i nenes de l'Escola Gravi creiem que la Llei per a la modernització dels centres públics d'ensenyament és bona, ja que l'aprenentatge i l'educació són un dret fonamental i, com més recursos hi hagin, millor.

El punt principal per nosaltres és el dels recursos humans, és a dir, els mestres; volem que hi hagi bons mestres. En el Projecte de llei demaneu cursos per al professorat; ho trobem bé. Ara els mestres ja en fan, però a vegades han de pagar-se'ls i fer-los fora del seu horari.

La Llei parla de la modernització dels espais de l'escola; ens sembla bé. El Projecte també diu que s'ha de renovar el mobiliari vell. És veritat, però pensem que abans de res el mobiliari s'ha de tractar bé, i a vegades no cal canviar-lo: és bo aprofitar i reciclar. Els ordinadors són una eina imprescindible, en necessitem més, molts més, però tampoc cal que sempre siguin de l'última tecnologia.

Per tot això aprovarem aquesta Llei, però volem que la nostra societat també aprengui a no malgastar si les coses són aprofitables.

Gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Doncs, fetes les intervencions, passarem a la votació. Farem el mateix procediment que abans.

Per tant, tots aquells i aquelles que estiguin a favor d'aquest Projecte de llei per a la modernització dels centres d'ensenyament, que aixequin la mà.

Els que hi estiguin en contra.

Els que es vulguin abstenir.

El Projecte de llei per a la modernització dels centres d'ensenyament ha estat aprovat per 72 vots a favor, 17 vots en contra i 54 abstencions.

Projecte de llei de gratuïtat dels llibres de text en l'ensenyament primari i secundari

Passem, doncs, al tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Projecte de llei per a la gratuïtat dels llibres de text a l'ensenyament primari i secundari. Ens presentarà el projecte el senyor Albert Font Garcia, del Col·legi Jardí de Granollers. Pot sortir a la tribuna.

ALBERT FONT

Senyor president, senyores i senyors, segons la Constitució espanyola, l'ensenyament bàsic és obligatori i gratuït. L'ensenyament primari i secundari constitueixen l'educació bàsica al nostre país. El fet que l'ensenyament sigui gratuït i un deure afavoreix la igualtat d'oportunitats per a tots els infants i joves del nostre país.

L'Estat ens obliga a assistir a l'escola, i aquesta escola ens demana un material determinat per realitzar les activitats de cada curs. El material necessari acostuma a ser, entre altres coses, llibres de text. Això comporta una despesa importa que moltes famílies es veuen incapaces d'assumir. Aquest fet crea, per tant, desigualtats evidents entre els alumnes. Si, a tot això, hi afegim que el període de temps que cada alumne o alumna pot utilitzar aquests llibres no acostuma a superar els nou mesos, la relació entre la despesa que s'ha de fer a l'hora d'adquirir-los i el temps d'utilitat és una mica desproporcionada i no potencia el valor del reciclatge que tant hem de contemplar en la nostra societat per tal d'aconseguir un món més sostenible.

Així, doncs, per un ensenyament que contempli la igualtat entre tots els alumnes de la comunitat educativa catalana, proposem el següent Projecte de llei.

Article 1. Dotació progressiva de llibres a les escoles catalanes. Atesa la despesa econòmica que suposa per a l'Administració el subministrament de llibres de text per a totes les escoles de Catalunya, la dotació s'ha de fer de forma esglaonada o progressiva durant un marc

de quatre anys, facilitant els llibres cada curs a una de les províncies catalanes.

Article 2. Sol·licitud dels llibres de text per part de les escoles. Les escoles han de demanar al Departament d'Educació de la Generalitat, mitjançant carta, correu electrònic o fax, els llibres de text necessaris per al curs següent. Aquesta sol·licitud ha de ser enviada un mes abans de finalitzar el curs escolar. Els centres educatius no podran renovar els llibres de text fins haver superat un període mínim de quatre anys.

Article 3. Lliurament dels llibres de text. El Departament d'Educació de la Generalitat ha de lliurar els llibres sol·licitats per les respectives escoles abans de finalitzar la primera setmana de setembre. A l'inici del curs escolar, les escoles distribueixen els llibres de text als seus alumnes. Cada centre escolar pot optar per la forma que consideri més adient a l'hora de fer arribar els llibres als seus alumnes.

Article 4. Correcte ús dels llibres de text. Atenent que els llibres de text han de ser utilitzats per diferents alumnes i durant un període mínim de quatre anys, cal que tots els escolars en tingui molta cura. Si un alumne perd un llibre o el torna en mal estat com a conseqüència d'un mal ús, la despesa correrà a càrrec del mateix alumne o de l'escola.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Gràcies a vostè. Ara toca el posicionament dels grups. I en primer lloc, en nom del col·legi Josep Manuel Peramàs, té la paraula el senyor Jonatan Ríos.

JONATAN RÍOS

Senyor president, senyores, senyors, la nostra escola està d'acord amb el Projecte de llei proposat, però creiem convenient reestructurar el Projecte per tal d'aprofundir en una proposta de mesures més concretes.

Estem justament conformes amb el Projecte de llei per a la gratuïtat dels llibres de text a l'ensenyament, però, per tal de contemplar la igualtat entre tots els alumnes de la comunitat educativa catalana, creiem necessari procedir a altres temes també fonamentals per a la total contemplació de la igualtat a les escoles.

Troblem també inconvenient l'article número 4, ja que no tots els alumnes estaran interessats a fer ús dels llibres de text ja fets servir per altres companys. Tampoc ens garanteix ningú que tots nosaltres tinguem cura i fem un correcte ús dels llibres de text.

Per tot això caldria definir millor els articles exposats, perquè quedés detallat i precisat quin és l'objectiu del Projecte de llei plantejat.

Quedi ben entès, doncs, que no votem en contra del Projecte. Ben al contrari, el tema ens sembla de gran transcendència.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Gràcies. Té la paraula ara, en nom del col·legi Joan Coret, la senyora Anabel Sanabria.

ANABEL SANABRIA

Senyor president, senyores i senyors, estem d'acord amb el Projecte de llei per a la gratuïtat dels llibres de text, perquè l'educació ha de ser gratuïta i obligatòria.

Les famílies que tenen fills en edat escolar han de fer un esforç econòmic molt gran quan comença el curs, perquè han de comprar molts llibres, i cada vegada són més cars. Si els llibres són gratuïts, no hi ha tanta desigualtat entre les diferents classes socials.

Tot i això, pensem que els llibres haurien d'estar a les escoles i a disposició dels alumnes que els facin servir cada curs. Haurien de passar d'un curs a un altre, igual com passa amb els llibres de la biblioteca, perquè són una eina d'estudi. Si els llibres són de tots, es valora més el fet de tenir cura del material compartit a l'escola. Pensem que es podrien anar renovant i també canviar-se per uns altres si es veïés necessari, però després de quatre anys com a mínim. D'aquesta manera estalviem i, amb el temps, tenim llibres diferents per consultar.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Gràcies. Té la paraula seguidament, en nom de l'Escola Labouré, el senyor Rodney Paul Cueto.

RODNEY PAUL CUETO

Senyor president, senyores i senyors, l'Escola Labouré està completament d'acord amb aquest Projecte de llei. Pensem que el material i els llibres de text són les eines bàsiques per treballar a l'escola, però molt sovint són unes despeses que la majoria dels pares tenen veritables dificultats per assumir. A més a més, és veritat que no hi ha molta relació entre aquestes despeses i el temps d'utilització dels llibres.

Cal destacar la part on es dona tota la responsabilitat als alumnes de no perdre o fer malbé aquests llibres, ja que durant un període de quatre anys els aniran utilitzant diferents alumnes i, si no en tenen prou cura, hauran de fer-se càrrec de la despesa o comprar-ne un altre de nou. Això ens farà a tots més responsables.

També col·laborarem en el respecte al medi ambient i la sostenibilitat del planeta, ja que els arbres són els elements essencials per disminuir la contaminació i la desertització de la Terra.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

I ara és el torn de l'Escola Gravi, i té la paraula la senyora Júlia Pérez.

JÚLIA PÉREZ

Senyor president, senyores i senyors, els nens i nenes de l'Escola Gravi trobem que el Projecte de llei per a la gratuïtat dels llibres de text de l'ensenyament primari i secundari és molt interessant, per l'ajuda econòmica que això aporta a les famílies amb fills i, sobretot, a les famílies nombroses.

El sistema progressiu que proposeu per anar dotant les escoles dels llibres de text és una mesura adequada perquè l'Administració hi pugui fer front.

També trobem molt interessant que els alumnes siguem els responsables de tenir cura i de mantenir en bon estat els llibres.

Estem convençuts que el reciclatge i l'aprofitament s'han de potenciar des de les escoles. A la nostra escola, i segur que en moltes d'altres també, ja treballem per aprofitar els llibres més temps, però encara queda molt per fer.

Per totes aquestes raons, l'Escola Gravi vota a favor d'aquest Projecte de llei.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Doncs, gràcies a tots i a totes vosaltres, que heu parlat.

I ara procedirem a la votació del Projecte de llei.

I, per tant, tots els i les que hi esteu a favor aixequen la mà.

Totes les i els que hi vulguin votar en contra...

I totes les i els que es vulguin abstenir...

El Projecte de llei per a la gratuïtat dels llibres de text a l'ensenyament primari i secundari ha estat aprovat per 126 vots a favor, 1 vot en contra i 17 abstencions.

Projecte de llei d'integració de la sanitat a les escoles

Passem al quart punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Projecte de llei per a la integració de la sanitat a les escoles. Presenta el Projecte la senyora Karren Briones Tuvera, de l'Escola Labouré de Barcelona.

KARREN BRIONES

Projecte de llei per a la integració de la sanitat a les escoles. Preàmbul. Senyor president, senyores i senyors, segons la Declaració dels drets humans –l'article 25– i la Constitució europea –capítol quart, article II-95–, tots tenim dret a la prevenció sanitària.

Avui en dia les escoles es dediquen no tan sols a ensenyar, sinó també a educar en tots aquells àmbits que afavoreixen el creixement i el desenvolupament integral dels alumnes.

Un dels aspectes que cal continuar treballant és tot allò referent a la salut. L'escola és el lloc on es manifesten més aviat els problemes de salut, en el qual es pot fer una primera detecció per després ajudar els alumnes. Els mestres prou feina tenen a estar alerta pel que fa a tota la tasca educativa que han de realitzar. A més, no els correspon a ells ser experts en salut, tot i que dintre del seu temari ens en proporcionen la part teòrica.

A més, s'ha de tenir present que últimament les nostres escoles reben alumnes de diferents països. Aquest fet té diverses conseqüències: per una banda, la possible aparició de malalties que ja pensàvem que estaven eradicades; per una altra, la diversitat cultural comporta diferents hàbits referents a la salut, ja sigui per manca de mitjans econòmics, per falta d'informació o per falta de serveis i instal·lacions en determinats països.

És per això que creiem convenient demanar un especialista en salut per poder atendre totes les necessitats relacionades amb aquestes que es donin a les escoles. Per tant, estem parlant no tan sols d'un coneixement teòric, sinó també d'un assessorament de prevenció i educació. Aquest especialista en salut hauria d'estar en contacte i coordinació amb professors, alumnes i pares i mares o tutors per poder resoldre totes les qüestions derivades d'aquest tema, mitjançant trobades que podrien ser entrevistes personals, xerrades, grups de treball...

Presentem, doncs, aquest Projecte de llei exposant els següents articles, en què es tractaran diversos aspectes de la salut que estan més relacionats amb la comunitat educativa.

Article primer. Alimentació i nutrició...

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Gràcies. Poden fixar ara la seva posició els grups. I, per tant, en primer lloc té la paraula, en nom del col·legi Josep Manuel Peramàs, la senyora Jessica Rincón.

JESSICA RINCÓN

Senyor president, senyores i senyors, l'escola Josep Manuel Peramàs està d'acord amb el Projecte de llei per a la integració de la sanitat a les escoles. Ho fonamenta en el següent raonament.

A la nostra societat, cada vegada ens trobem amb més casos problemàtics referents al creixement físic i de maduració. Per això creiem oportú l'assessorament de l'especialista en salut de tot allò relacionat amb l'educació sanitària.

Creiem molt encertada la idea de treballar tot allò referent a la salut de forma totalment pràctica. El fet de disposar a l'escola d'un especialista en salut és molt beneficiós i profitós per a tota la comunitat educativa, ja que ens garanteix un correcte assessorament en la prevenció i l'educació sanitària.

Sembla, però, que caldria definir millor els aspectes relacionats amb l'àmbit organitzatiu de l'escola, com per exemple l'existència d'un nou horari a causa de la incorporació de la part pràctica de l'educació sanitària.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Té la paraula seguidament, en nom del col·legi Joan Coret, la senyora Eleanora Agustí.

ELEANORA AGUSTÍ

Senyor president, senyores i senyors, els alumnes de l'escola Joan Coret creiem que és convenient tenir a disposició dels alumnes una persona amb estudis i experiència sanitaris, a causa de la gran quantitat de gent –alumnes, mestres i personal no docent– que hi ha als centres, i per això estem d'acord amb el Projecte de llei per a la integració de la sanitat a les escoles.

Els nens i nenes tenen més facilitat per agafar malalties i infeccions. Cada dia passen accidents fortuïts

que produeixen ferides o cops i que han de tenir una atenció ràpida per part d'un especialista que pugui prendre les mesures o les decisions adients. Creiem que els pares dels nens i nenes de les escoles se sentirien més segurs.

Per altra banda, pensem, però, que són els pares els qui han de triar si vacunen els seus fills o filles a l'escola o fora d'aquesta, i creiem que no hauria de ser obligatori vacunar-los als centres escolars.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Ara és el torn del Col·legi Jardí, i té la paraula el senyor Albert Puig.

ALBERT PUIG

Senyor president, senyores i senyors, aquest Projecte de llei per a la integració de la sanitat a les escoles ha estat aprovat pels alumnes de sisè del nostre centre escolar. Trobem adequada aquesta proposta per poder donar resposta a totes les necessitats sanitàries que es donen a les escoles, fins ara, algunes, realitzades pel professorat.

Atès que a l'escola es produeixen alguns accidents, més freqüents a l'hora de l'esbarjo o l'educació física, l'actuació d'un especialista en salut podria ajudar a resoldre aquestes situacions més ràpidament i amb més seguretat.

També destaquem la importància de l'educació per a la salut, per aconseguir uns bons hàbits alimentaris que evitin els trastorns relacionats amb l'alimentació que es donen cada cop més a la nostra societat. En aquesta tasca, la presència d'un especialista en salut seria un bon recolzament.

Per tant, els alumnes del Col·legi Jardí votem a favor d'aquest Projecte de llei.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Té la paraula, en nom de l'Escola Gravi, la senyora Marta Balboa.

MARTA BALBOA

Senyor president, senyores i senyors, els nens i nenes de l'Escola Gravi trobem que aquest Projecte de llei per a la integració de la sanitat a les escoles està ben elaborat, i estem a favor que hi hagi un especialista en salut a les escoles. Hi ha centres d'ensenyament que fa anys que demanen aquesta integració de la sanitat a les escoles.

Troblem bé l'atenció mèdica per assegurar que els nens no pateixen cap malaltia ni cap infecció ni inflamació. Ja sabem que la majoria dels nens van al metge fora de l'escola, però alguns problemes de salut es detecten millor en aquest àmbit, com molt bé dieu vosaltres.

El que trobem millor d'aquest Projecte de llei és que la tasca de l'especialista en sanitat no només és curativa, sinó que sobretot és preventiva, fent xerrades, grups de treball i entrevistes personals tant a pares com a alumnes.

Un altre dels aspectes a destacar és que l'especialista no treballa sol, sinó que està coordinat amb el professorat.

Per tot això, estem totalment d'acord amb aquest Projecte.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Passem, fetes les exposicions, a la votació del Projecte de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Projecte de llei per a la integració de la sanitat a les escoles ha estat aprovat per 136 vots a favor, cap vot en contra i 9 abstencions.

Projecte de llei d'afavoriment de les famílies amb fills en edat escolar

El cinquè punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Projecte de llei per afavorir les famílies amb fills en edat escolar. Presenta el projecte la senyora Maria Riera Bragulat, de l'Escola Gravi de Barcelona. Té la paraula.

MARIA RIERA

Senyor president, senyores i senyors, l'Escola Gravi hem elaborat un projecte de llei per afavorir les famílies amb fills en edat escolar.

Els pares i les famílies són el nucli principal de l'educació i la formació dels nens. En l'època dels nostres avis, la mare es cuidava dels nens i de la llar. A causa de la incompatibilitat dels horaris dels nostres pares, els nens ens veiem forçats a fer nombroses activitats extraescolars i/o quedar-nos amb els avis o cançons.

La nostra Llei està formada per tres punts: ajuts de l'Administració, avantatges en el món del treball i avantatges a l'escola. Proposem que l'Administració doni més temps per baixes maternals, que instal·li més escoles bressol públiques i que doni més ajuts a les famílies nombroses, joves amb fills o famílies monoparentals; que en el món del treball hi hagi més flexibilitat horària, que les empreses amb més de cinquanta treballadors tinguin una escola bressol dins el recinte, que els pares tinguin un període més llarg de vacances i que hi hagin deu dies saltejats per a gestió de malalties; que les escoles proposin més activitats per a pares i fills, que donin més informació cultural sobre la ciutat, que dins l'horari escolar hi hagi un espai on es puguin fer els deures i que facin més descomptes en llibres de text i intentin reutilitzar-los al màxim.

Aquesta Llei està pensada per donar importància a les estones de lleure, que també són educatives, i perquè els pares puguin gaudir dels seus fills.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Anem al posicionament dels grups, i en primer lloc, en nom del col·legi Josep Manuel Peramàs, té la paraula el senyor Cristian Andrés Mahecha Durango.

CRISTIAN ANDRÉS MAHECHA

Senyor president, senyores i senyors, votem favorablement el Projecte de llei per afavorir les famílies amb fills en edat escolar.

Seria convenient plantejar-nos una reconstrucció de les mesures proposades, ja que moltes es contraposen entre elles. Tots som conscients de la complexitat de dur a terme aquest Projecte de llei, ja que es necessita la participació de totes les institucions que tenen relació amb el món laboral i la família. A més a més, és imprescindible l'esforç per part de tothom perquè es pugui obtenir la qualitat de vida que suposa una relació més estreta i plaent entre pares i fills. És difícil trobar una solució única per tal que tots en sortim afavorits.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Gràcies. Té la paraula seguidament, en nom del col·legi Joan Coret, el senyor Adrià Rodríguez.

ADRIÀ RODRÍGUEZ

Senyor president, senyores i senyors, el nostre Grup està a favor de la llei per afavorir les famílies amb fills en edat escolar, perquè pensem que l'afecte maternal i paternal és molt important durant el creixement dels nens i nenes.

Estem segurs que als pares els agradaria passar més temps amb els seus fills, però no poden a causa del treball. Nosaltres pensem que la millor ajuda que podem rebre en la nostra educació és la dels nostres pares, i per això ens agradaria que les empreses adaptessin els horaris de les persones que tenen fills i que els pares i mares de família tinguessin preferència a l'hora d'agafar les vacances.

És necessari que totes les famílies rebin ajuts econòmics per compensar les despeses que suposa el manteniment d'una família. L'Estat col·laborarà d'aquesta manera en l'educació dels fills.

També pensem que les famílies nombroses han de rebre més ajudes, perquè tenen més despeses.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

En nom del Col·legi Jardí, parlarà la senyora Francesca Blanch.

FRANCESCA BLANCH

Senyor president, senyores i senyors, nosaltres, el Col·legi Jardí, votem a favor del Projecte de llei per afavorir les famílies amb fills en edat escolar.

Pensem que els pares treballen massa hores i es veuen obligats a deixar els seus fills a càrrec d'un familiar, i, si això no és possible, acudeixen a un cangur. Això

provoca que els nens no tinguin tota la relació necessària per a un desenvolupament adequat amb els pares.

Sembla que cada vegada les parelles esperen més temps a tenir fills, ja que les despeses que comporta disposar d'un habitatge i, posteriorment, mantenir un fill són molt elevades. Per això creiem necessari que les parelles menors de trenta anys i amb fills tinguin avantatges a l'hora d'adquirir o llogar un habitatge.

Amb referència als articles redactats en els punts 2 i 3, pensem que és poc factible adequar els horaris de totes les empreses a l'horari escolar i, a més a més, creiem contradictori que els pares disposin de vacances escolars i que les escoles hagin de programar activitats extraescolars durant els períodes de vacances.

Tot i així, esperant la millora dels punts 2 i 3, votem a favor d'aquest Projecte llei.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

I finalment, en nom de l'Escola Labouré, té la paraula el senyor Jerome Cruz Torres.

JEROME CRUZ

Senyor president, senyores i senyors, els alumnes de l'Escola Labouré recolzem aquest Projecte.

És veritat que les famílies en general no arriben a final de mes, encara que s'afegeixi el sou de la mare al pressupost familiar. El nivell de vida ha pujat molt, i qualsevol que hagi de pagar l'habitatge ho té molt difícil, perquè, si és de lloguer o de compra, aquesta despesa és molt important. El menjar i els vestits també són molt cars.

Per això, tot allò que pugui ajudar a l'economia familiar és ben rebut; per exemple, els descomptes a famílies nombroses en botigues, transports, materials escolars, habitatge, etcètera. En totes aquestes mesures ha d'haver-hi un ajut per part de l'Administració, amb una normativa específica per a les famílies.

Hem de recordar també que la natalitat del nostre país és molt baixa, perquè les parelles joves no poden assumir les despeses d'una casa i dels fills.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Doncs, moltes gràcies també a tots els que hi ha intervingut.

I, seguidament, passarem a la votació d'aquest Projecte de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

I abstencions.

El Projecte de llei per afavorir les famílies amb fills en edat escolar ha estat aprovat per 119 vots a favor, 9 vots en contra i 15 abstencions.

Intervenció dels representants dels grups parlamentaris

El sisè punt de l'ordre és la intervenció dels grups parlamentaris. I, en primer lloc, té la paraula la il·lustre senyora Dolors Clavell, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

LA SRA. CLAVELL NADAL

Senyor president, il·lustres diputades i diputats, us traslladaré senzillament quatre reflexions que m'han vingut al cap arran d'aquesta experiència.

Penso que l'exercici que us ha tocat fer potser ara sembla molt normal –malgrat els nervis–, però estaria bé adonar-se que durant molts anys aquesta forma de fer, en aquest mateix país, no existia, eh?; això que hi hagués una assemblea on es pogués parlar en nom de la societat per decidir què es necessita col·lectivament, aquesta fórmula no existia. Per tant, penso que val la pena parar-se a pensar que, tot i que hi ha coses a millorar en aquest sistema, l'essència d'aquest sistema és certament interessant i gens menyspreable. Aquest exercici que vosaltres heu fet, durant molts anys, no s'ha pogut fer.

També m'agradaria dir-vos que sovint tenim tendència a veure tot això amb un encarcament que és innecessari, que podem fer les coses d'una forma més desenfadada. Jo ho entenc, perquè el primer any en aquest Parlament jo sortia aquí i em tremolaven les cames i el cor se'm posava a tres-cents, eh?; per tant, ho entenc perfectament. Però crec que també està bé que reivindicuem una manera més desenfadada de fer aquestes coses. Cadascú pot ser com és, sense complexos, i els representants del poble també poden ser com són, sense complexos.

Crec que estaria bé que, aquest exercici de pensar, d'enraonar entorn de diferents alternatives, el traslladéssiu a la vostra vida quotidiana. No és només un tema de pensar en col·lectiu, sinó també habituar-se a debatre les coses: a casa, a l'escola, a tot arreu, ha de ser possible que un pensi una cosa, un altre una altra, que deliberin, que acabin arribant a una conclusió.

I crec que, en aquest sentit també, estaria bé pensar que desenvolupar l'esperit crític també està molt bé, que no ens ha de fer por estar contra d'una determinada opció, que l'única obligació que tenim és raonar per què no ho tenim clar, per què ens sembla que allò no va bé... No em de tenir por a ser crítics; al contrari, jo penso que hem de desenvolupar aquest esperit crític, aquest parar-se a pensar cada cosa, si ho veiem bé o no, per què... Penso que és un exercici interessant, igual que aquest que heu fet, de pensar en col·lectiu: «Més enllà del que a mi m'interessi, haig de tenir la capacitat de pensar què necessitem col·lectivament i què necessiten aquells que més necessiten, que sovint no són els que més reclamen.» Aleshores, aquest exercici de dir: «Bé, què necessitem en col·lectiu, al marge del que a mi personalment m'interessi?», penso que també està en l'essència d'aquesta forma de fer les coses que hem d'interioritzar absolutament.

I, finalment, us voldria dir que, quant a tècnica normativa, per dir-ho d'alguna manera, tingueu en compte que en un preàmbul d'una norma, en l'exposició de motius, el que es fa és explicar per què s'ha decidit regular allò, i després, en els articles, ja es concreta què es farà. Però tota l'explicació de: «Estaria bé que els nens tinguessin tal cosa», això es fa en el preàmbul, és l'explicació prèvia a una regulació posterior. I també dir-vos que, com heu fet alguns, el que nosaltres fem aquí al Parlament quan sortim a defensar una llei no és llegir-la íntegrament, sinó precisament raonar per què l'hem presentat i quina és l'essència de la norma que estem presentant.

Res més, moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i té la paraula l'il·lustre senyor Rafael López Rueda.

EL SR. LÓPEZ I RUEDA

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, abans de tot, doncs, felicitar-vos. Jo no sabia si començar així, felicitant-vos, perquè al cap i a la fi us felicitem, ens felicitem per pensar, i moltes vegades això de pensar, actualment, no està gaire de moda.

Mireu, esteu en una societat on les coses moltes vegades se'ns donen fetes, les coses són molt lògiques; però hi ha vegades, quan un descobreix que ha de fer un procés, en què li ve una satisfacció. L'altre dia, per exemple, vam fer pa a casa, amb uns cosinets petits, vam fer pa. Home, el pa no va quedar molt bé, va quedar bastant cru, però nosaltres ens el vam menjar amb molta il·lusió. Per què? Perquè estàvem acostumats, sempre, a comprar-lo, i per una vegada que ho fèiem nosaltres ens feia molta il·lusió. I no recordàvem que abans, els nostres avis, els nostres besavis, feien el pa a casa i era una cosa normal.

Doncs a vegades, a l'hora de pensar, passa el mateix. Vosaltres ara heu pensat coses que potser abans en teníeu la idea però no havíeu arribat a exposar, que és que hi han molts problemes. Abans ha dit la companya que ha intervingut que hi han molts problemes, és cert que hem de resoldre molts problemes, però també és cert que molts dels problemes..., l'escola que teniu ara, és perquè hi ha gent que abans de vosaltres ha fet coses, i ha fet moltes coses perquè pugueu tenir l'escola que avui en dia teniu. I, això, també ho hem de pensar, també ho hem d'agrair a tots aquells que abans que nosaltres han fet moltes coses per nosaltres.

I, un cop hi pensem, ens adonem de dues coses. Primer, que les coses són molt complexes. Heu vist, per exemple, que cap dels projectes de llei que heu presentat ha tingut unanimitat. I mira que deien coses tan lògiques, per exemple, com «gratuitat de llibres de text». Com pot ser que algú digui que no a això? O coses tan lògiques com el tema de la salut. Per què? Perquè, alhora que pensem, els problemes són molt complexos i les solucions no sempre són les mateixes o les solucions

no sempre són tan fàcils com a vegades pensem quan no fem ús d'aquesta raó.

I després la diversitat d'opinions. Hem de pensar que, aquesta diversitat d'opinions que hem tingut avui, també la tenim a l'escola i que l'hem de respectar.

Però molt més important que tot això, molt més important que el que fem aquí: també ho hem de tenir en la nostra actitud diària. Per exemple, avui hem parlat de la salut a l'escola. Per exemple, a l'hora de berenar, nosaltres... A mi m'encanten, per exemple, els «donuts» i els «bollicaos», i sabem que no és el millor que podem berenar. Ho apliquem nosaltres quan ho fem des del punt de vista individual? Això és molt important, perquè nosaltres aquí podem fer totes les lleis, podem discutir tot el que vulguem, però després aquestes lleis s'han d'aplicar. I nosaltres hem de fer també una autoreflexió sobre què és el que fem com a persones.

Per tant, heu de pensar que la societat que teniu no és una societat que ve de nou, que hi ha molta gent que ha lluitat perquè tingueu el que teniu, perquè avui pugueu seure aquí. Després, que hi han moltes coses a millorar, que s'ha de pensar tot el que hem de millorar, i us convido a seguir reflexionant sobre el tema, perquè la societat és molt complexa i és molt diversa. I després també us convido, en la vostra actitud diària, a ser conseqüents amb el que avui heu dit aquí.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara és el torn de la senyora Elisenda Albertí i Casas, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

LA SRA. ALBERTÍ I CASAS

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, des del meu Grup Parlamentari els volem donar les gràcies i felicitar-los pel treball que han fet i pel nivell de debat que han demostrat en aquesta cambra. També volem felicitar tots els pares i mares que han ajudat a elaborar aquests projectes de llei, i molt especialment tot el professorat que ha fet possible aquesta gratificant experiència.

Vostès, tots vostès, ens han mostrat amb els temes que han tractat alguns dels problemes que més els preocupen: des de la necessitat de disposar de més i renovat material didàctic per aprendre més i millor, fins a la necessitat que tots vostès tenen de passar més hores amb els seus pares i mares per fruir i gaudir junts. Tenen raó.

Vostès han votat unes lleis per fer una societat més justa, on ningú es pugui sentir discriminat per raó dels seus orígens, la seva cultura, les seves tradicions i costums. Vostès han votat unes lleis per fer un món més just i més solidari. Han demostrat també la gran importància que donen a les relacions humanes, a la necessitat que tenim tots plegats de respectar-nos uns als altres, fins i tot amb les nostres diferències. Ens han demostrat la seva gran capacitat d'escoltar-se els uns als altres, de valorar el que pensem i diuen, d'expres-

sar-se amb llibertat i d'arribar a acords quan creuen que és necessari. Això és molt important.

L'escola, per a tots vostès, és un espai molt important en la seva vida, on tenen la seva participació, però el més important és la seva participació en la societat civil, de la qual formen part, per poder-hi transmetre els valors que avui han transmès aquí, al Parlament de Catalunya, la màxima institució de participació democràtica del nostre país.

Hi ha hagut alguna intervenció, especialment quan es feia referència a les despeses que ha d'assumir l'Administració, que ha posat en algun punt concret que aquesta despesa, realment, ha de ser molt controlada i que cada àmbit se n'ha de responsabilitzar de la gestió; crec que és molt encertat. Els diners de l'Administració, han de pensar que són diners públics i, per tant, diners de tothom. I, per tant, és molt important ser curosos en aquests temes.

I, per acabar, els demanaria una cosa molt important per mi: els demanaria que segueixen treballant, ara i sempre, amb l'esperit positiu i crític que han demostrat avui, perquè només amb aquest esperit serem capaços d'aconseguir un món més just, un món millor i un món més solidari. Vosaltres sou el futur i heu de dir com voleu que aquest sigui. Si us plau, no perdeu el vostre compromís amb la societat i seguiu sent tan sincers com fins ara. Només així ens podreu ajudar a nosaltres a aconseguir-ho.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Seguidament, és el torn del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i té la paraula el senyor Josep Casajuana.

EL SR. CASAJUANA I PLADELLORENS

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, benvinguts. Com a diputat del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, estic content perquè jo diria que les principals preocupacions que heu exposat en aquestes cinc proposicions no de llei són les que té la societat catalana d'avui.

Dos gran blocs de temes, heu tractat: el tema de l'educació i el tema de la salut. El tema de l'educació, perquè és el que farà que, si tots tenim una bona educació, puguem participar en la vida en igualtat de condicions, tant si hem nascut en una família més rica o més pobre, o tenim un nivell cultural dels pares més alt o més baix. I la salut, perquè em sembla que és la condició bàsica perquè tots ens hi trobem bé, en aquesta vida.

I heu tractat un tema que és molt important, que és prevenir abans que curar. És a dir, heu tractat temes de salut que fan referència a com millorar la salut a l'escola, millorar la dietètica..., tenir cura perquè les malalties ja no apareguin. Això és molt important, perquè això vol dit que estarem millor i, a més, no llençarem diners comprant molts medicaments per curar coses que les hauríem pogut prevenir abans. Em sembla que és una actitud molt encertada.

Sobre el tema de l'educació, permeteu-me que m'hi estengui una mica més, perquè sóc professor i trobo que està molt bé que us trobeu aquí nois d'escoles públiques i d'escoles privades concertades, que són aquestes escoles que són privades però que tenen una voluntat de servei públic, sobretot les que vénen de barris treballadors, de barris populars. Em sembla que és important aquesta convivència, i el repte que tenim tots plegats, tant si estem en una escola pública com en una privada concertada, és aconseguir que la nostra educació sigui de més qualitat; és a dir, que estiguen més preparats vosaltres que el que ho vam estar nosaltres.

I, en aquest sentit, mesures com les que proposeu dels llibres de text, em sembla que van molt bé, perquè és la línia de futur, no? Oi que parlem molt del desenvolupament sostenible? Això vol dir no malgastare els recursos, perquè el planeta Terra, que des de lluny es veu com una bola blava, no es pari, no s'acabi, sinó que tingui futur. I em sembla que el que esteu plantejant són maneres que aquest planeta no se'n mori, eh?, i que continuï sent una font de vida.

Per tant, jo estic molt content per aquests temes que heu tocat. Són les nostres prioritats i intentarem, en la mesura de les nostres possibilitats, que puguin tirar endavant. Això sí, amb una cosa que us voldria dir: els polítics tenim solucions, però no tenim solucions per a tot i ara mateix, per la qual cosa crec que no us podem enganyar, eh? No us fieu dels polítics que ho prometen tot per demà mateix, perquè no són realistes. Ens enganyaríem i us enganyarien. Per tant, és millor només prometre el que podem complir; això és importantíssim.

De cara a l'escola, heu tret una sèrie de compromisos; ho ha dit la companya d'Esquerra Republicana. Crec que convé ser coherents: us heu posat uns deures, ara es tracta que els compliu, eh? Són compromisos públics. Per tant, ara la pilota està a la vostra teulada.

Bé, moltes gràcies per la vostra presència, i moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Gràcies. I per tancar aquest torn dels grups parlamentaris, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Josep Rull.

EL SR. RULL I ANDREU

Moltes gràcies, senyor president. Diputats i diputades, avui heu fet una feina extraordinària. Sabeu què creiem que heu fet, avui? Avui us heu mullat, us heu compromès, heu dit que allò que us envolta, aquells problemes del dia a dia, no us són indiferents. I això és molt important.

La política, sobretot, el que ha de mirar és que els problemes que tenim al voltant o que tenim molt lluny no ens siguin indiferents. Hi ha molta gent que diu: «Això tant me fa.» Doncs no, no, jo em mullo.

Quan vosaltres engegueu la tele i, per exemple, veieu que hi ha guerres pel món, doncs no podem ser indiferents. O quan hi ha boscos que es cremen, o..., no heu sentit allò de l'Amazònia, que van destruir la selva? No hem de ser indiferents. O quan veiem aquelles

imatges dels països del Tercer Món, que hi ha nens que no tenen les mateixes possibilitats que heu tingut vosaltres. No hem de ser indiferents.

La política vol dir treballar per canviar les coses, per oblidar allò de dir: «Jo no em mullo, això no va per mi, no m'interessa.» Avui tots vosaltres, els 135, heu fet un exercici de dir: «Jo em comprometo, jo vull canviar les coses», en el tema del civisme, en el tema de l'ensenyament, en el tema de la cultura, en el tema de la sanitat, en el tema de les famílies. Val la pena comprometre's, i aquesta és la lliçó que ens agradaria que haguéssiu tret avui d'aquí.

Jo us convido que feu un experiment, algun cop. No sé si algú hi ha anat: heu anat mai a mirar una exhibició castellera?, coneixeu els castellers?, aquests que fan torres humanes? Doncs, aneu-hi algun dia; si no hi heu anat, digueu als pares, al vostre pare i a la vostra mare, que us hi acompanyin, i veureu exactament què volem dir amb això. Quan es fa un castell, l'objectiu és fer el castell més alt, que per poder-lo fer cal que hi hagi molta gent a la pinya.

Avui a vosaltres us ha tocat estar al tronc: avui vosaltres heu sortit per la televisió, heu intervingut, us heu assegut aquí. Però per fer possible això cal que al darrere hi hagi molta gent invisible, molta gent a la pinya, molta gent que hi doni suport. I tant li fa qui hi ha a la pinya, si són alts o són baixos, si són rics o són pobres, si són primos o són grassos, si han nascut aquí o vénen de fora. L'important és treballar per aconseguir fer el castell més alt.

I sabeu quin és el castell més alt? Fer que tinguem un país que sigui més just, que sigui més lliure, que sigui més solidari i, sobretot, que tingui ciutadans, com vosaltres, que es comprometin, que renunciïn a dir «tant me fa» i que treballin per aconseguir la utopia. I la utopia és que tots siguem una mica més feliços.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Doncs, acabat aquest punt, ja vindria el darrer punt, que és la cloenda. I, si m'ho permeteu, us adreçaré unes paraules.

Intervenció del M. H. Sr. President del Parlament

En primer lloc, la salutació formal tant a les senyores diputades i els senyors diputats que m'acompanyen a la taula com a vosaltres, que avui heu fet, que avui hem fet de diputats i diputades.

Deixeu-me començar expressant la meua satisfacció per haver pogut acollir aquí al Parlament de Catalunya, una altra vegada, aquest exercici de simulació parlamentària. I un exercici de simulació parlamentària no és un joc: és un exercici que, a més a més, té el seu treball a l'escola, i un treball important, però sobretot té l'experiència vital que vosaltres, jo n'estic segur, que sempre recordareu que un dia va venir aquí al Parlament a fer de parlamentaris i de parlamentàries.

També voldria felicitar-vos sincerament –ja ho han dit abans, però jo crec que s'ha de repetir– per la feina que s'ha fet. Primer, pel comportament, que ha estat seriós i responsable; no podia ser d'altra manera, però ha estat així, i, per tant, s'ha de dir. Però, a més a més, per les intervencions que hi han hagut, que han estat a l'alçada del que s'espera de la gent que parla en aquesta sala.

Avui heu ocupat els escons on les i els representants dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya fan arribar la veu del poble, impulsen l'acció política, controlen l'acció del Govern i, a més a més, legislen, fan lleis, que és l'exercici que hem fet pràcticament avui. Avui heu pogut experimentar directament, en primera persona, el procés legislatiu. Qui sap –qui sap– si en el futur algun de vosaltres ocuparà algun lloc d'aquests un cop fet el procés d'elecció, és a dir, si serà diputat o diputada de debò. Qui ho sap? El que sí que sabem és evident, però, del vostre interès, de la vostra implicació i de la vostra participació futura en tot allò que fa referència a la vida política catalana. Entre altres coses perquè, de la vostra participació en la vida política catalana, en depèn el futur de la democràcia.

Ara us semblarà molt llunyà, això que us explicaré, eh?, fins i tot una mica batalleta, però penso que és important explicar-ho. Quan jo tenia la vostra edat, aquesta sala estava tancada, estava tapiada. Vosaltres sabeu que hi va haver una dictadura, en el nostre país, que va prohibir moltes coses; entre d'altres, les institucions d'autogovern de Catalunya. I aquesta sala, que és on es reunia històricament el Parlament de Catalunya, la van tapiar, van posar parets a les seves portes. Fixeu-vos la gran diferència: jo quan tenia la vostra edat no podia estudiar en català, el català estava prohibit; en canvi, vosaltres avui heu tingut el gran privilegi, la gran sort de poder estar aquí, al Parlament de Catalunya, i a més a més teniu la gran sort de viure en democràcia. I em fa l'efecte que això és un avenç molt important.

I, per tant, n'hem de ser conscients i hem de saber conservar allò que es té i, per tant, valorar-ho, valorar-ho molt especialment. Imagineu-vos si seria complicat perdre-ho ara mateix, no? Per tant, és molt important que es facin bé les coses; que es facin bé les coses, com avui vosaltres heu fet.

I abans deia que és molt important que vosaltres feu política, perquè del fet que vosaltres feu política dependrà la democràcia del nostre país. I fer política no vol dir necessàriament afiliar-se a un partit –que ho és també, és clar que sí–, no vol dir només votar –que també ho és, votar. Vol dir que les formes de participar en política són moltes i variades, i sobretot es basen en el fet d'estar molt atents, de saber què passa al nostre voltant; de saber què passa, però al mateix temps fer alguna cosa per incidir-hi, per poder-ho canviar. Vosaltres avui heu fet lleis per intentar canviar determinades realitats. Doncs bé, és això, això és fer política, també.

No sé si sabeu d'on ve el mot «idiota». Sabeu què vol dir «idiota», no? I sabeu d'on ve, «idiota»? Doncs us ho explico. «Idiota» és una derivació del terme grec

idiōtēs, i els grecs l'utilitzaven –fixeu-vos-hi bé– per referir-se precisament a qui no es ficava en política, a qui només es preocupava per les seves coses, a qui no oferia res als altres, a la persona que a conseqüència de tot això, al final de tot, era manipulada per tothom. Per tant, *idiōtēs*, en termes grecs, era la persona que es preocupava només dels seus assumptes privats, i no dels de la resta de la comunitat. D'aquí ve el terme «idiota», de preocupar-se només per un mateix i deixar de banda els assumptes polítics, perquè la política és precisament això: la gestió dels conflictes de la comunitat. Qui passa de la política –no em refereixo només a allò que passa al Parlament, sinó a la política en general, a la vida, a la política en majúscules–, qui passa de la política, qui no es preocupa per allò que succeeix al seu voltant i que només es mira ell mateix és allò que en diuen en termes grecs un *idiōtēs*.

Per tant, el millor servei que un pot fer al seu país –al seu país i també, en conseqüència, a un mateix– és mantenir-se informat sobre el desenvolupament de la vida política; formar-se una opinió pròpia en els termes que cregui importants; participar a través dels canals institucionals que el nostre sistema polític posa a la vostra disposició –i avui n'heu fet servir un–, és a dir, ser crítics, com ho heu estat, i ser participatius també, com ho heu estat.

Per fer tot això, el primer pas és conèixer les regles de joc: saber distingir quin és el poder legislatiu –que és el Parlament–, quin és l'executiu –que és el Govern de la Generalitat–, saber com funciona el nostre sistema de representació política, què es fa al Parlament de Catalunya, quines són les seves tasques, les seves funcions...

I el segon pas, i molt important –i més important, diria jo–, és la feina que vosaltres feu ara mateix. I quina és, aquesta feina? Estudiar i, sobretot, aprendre –estudiar i, sobretot, aprendre. I, això, ho heu de fer molt ben fet. En el món que vivim ara, però sobretot en el món que vosaltres viureu en un futur immediat, el coneixement és el valor i serà el valor més preuat, serà el més important, més important que els diners, el coneixement. I, el coneixement, l'esteu adquirint avui si feu la vostra feina ben feta.

Confio que mostreu aquest interès pel país. Si volem una Catalunya millor, una Catalunya més lliure, on les persones visquin amb benestar i amb llibertat, tots hi hem de posar de la nostra part. No podem girar l'esquena a la política. Hem de ser conscients que fent bé, tots i totes, la nostra feina –vosaltres, estudiar i aprendre– estem fent una Catalunya millor, estem fent un món millor.

Moltes gràcies pel vostre comportament, moltes gràcies per les vostres aportacions, i fins a una altra ocasió.

Com he dit abans, quan comença la sessió es diu una expressió, que és «comença la sessió». Quan s'acaba el Ple se'n diu una altra: s'aixeca la sessió.

(Aplaudiments.)

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia i deu minuts.

Annex

CEIP Josep Manuel Peramàs, Mataró

Projecte de llei d'adequació dels cartells publicitaris educatius proposats pels ajuntaments

PREÀMBUL

Els cartells culturals o de festes hi ha vegades que són poc adequats per a certes edats, cultures o religions.

Volem que els cartells estiguin relacionats amb el tema de la festa i no amb escenes adultes o amb missatges poc entenedors per a certs grups d'edat.

Cada vegada són més els cartells que porten imatges poc educatives, poc entenedores i, en general, poc adequades per als infants.

Els departaments de cultura dels ajuntaments haurien de pensar més en el tipus de cartells editats per anunciar temes educatius o d'oci que es facin a la seva població, i procurar pensar més en els cartells dirigits a cada festa i que els nens siguin lliures de veure'ls i entendre'ls.

Que els cartells estiguin destinats a les diferents cultures, religions i als immigrants que arriben a aquella població. Que els cartells que hi ha exposats als carrers siguin creats i dissenyats per als infants. Entre tots podríem solucionar aquest problema, no volem que ens censurin més, per això haurien d'editar cartells pensats per a tothom.

Ja n'hi ha prou, de cartells pornogràfics! Volem que pensin més en la nostra educació.

ARTICLE 1

Alguns cartells confonen l'educació dels infants

Aquests cartells porten informació poc adequada per als infants, ja que els infants no estan preparats per a entendre allò que el cartell exposa.

ARTICLE 2

Es difícil d'explicar-ho

L'explicació que es pot donar d'aquell cartell és de difícil comprensió per a alguns grups d'edat, així com per a segons quines cultures o religions que convisin en la població on s'exposa l'esmentat cartell.

ARTICLE 3

Les escoles, participants actives en els cartells culturals de la localitat

L'Ajuntament ha de dissenyar un sistema on les escoles puguin aportar idees per a la confecció dels cartells culturals de la població.

ARTICLE 4

La gent ha de col·laborar

La població ha de col·laborar i donar el vistiplau o el desacord sobre els cartells que l'Ajuntament de cada població exposa a nivell educatiu, per tal de no fer cartells amb els quals la població se senti ofesa o poc identificada.

ARTICLE 5

Podríem solucionar aquest problema

En el cas que s'exposi un cartell amb el qual la població no estigui d'acord, s'ha de fer, per mitjà de les associacions, una recollida de signatures amb un escrit de desacord i presentar-lo al departament de cultura de la localitat. Per a nosaltres és un mal exemple.

CEIP Joan Coret, Badalona

Projecte de llei de modernització dels centres públics d'ensenyament

PREÀMBUL

L'educació és un dret fonamental de la infància que ajuda els nens i nenes a desenvolupar-se, i els prepara per a ser útils en un món futur.

Les escoles disposen actualment de recursos antiquats respecte als avenços que s'estan produint en aquest segle.

El mobiliari i material vells són inadequats per treballar a gust. Un espai de treball acollidor ajuda els alumnes a concentrar-se, per això és fonamental que l'edifici tingui un bon manteniment, una bona temperatura, que no passi el soroll d'unes classes a les altres i que disposi de les noves tecnologies. Ha d'haver-hi llocs per a tot tipus d'alumnes i d'activitats.

Les instal·lacions escolars també poden ser utilitzades per la gent del barri com lloc de trobada de la comunitat.

Per a atendre els nous reptes, les escoles públiques necessiten més professors i personal no docent. Els mestres han de rebre formació contínua per a poder desenvolupar la seva feina satisfactòriament.

Cal modernitzar els centres educatius per poder oferir als alumnes el que necessiten.

ARTICLE 1

Modernització de l'espai físic

1. L'Administració ha de renovar el mobiliari vell. A les escoles públiques hi ha d'haver biblioteca, menjador, sala d'actes, infermeria i gimnàs dotats del material adequat.

2. Els edificis han de ser segurs.

ARTICLE 2

Noves tecnologies

1. L'Administració ha de dotar les aules d'informàtica amb ordenadors d'última generació, materials tecnològics diversos i més velocitat en la connexió a Internet.

2. A cada classe hi ha d'haver ordinadors.

ARTICLE 3

Recursos humans

1. L'Administració ha de modernitzar les plantilles de les escoles i ha d'oferir al professorat cursos d'adaptació a les noves tecnologies.

2. Els centres escolars han de tenir personal mèdic, de seguretat, de cuina, de biblioteca i de manteniment.

ARTICLE 4

Ús social de l'escola

1. Les escoles han d'obrir les portes després de l'horari escolar perquè els alumnes i la gent del barri puguin fer-ne servir les instal·lacions.

2. S'han d'oferir activitats extraescolars subvencionades.

Col·legi Jardí, Granollers

Projecte de llei de gratuïtat dels llibres de text en l'ensenyament primari i secundari

PREÀMBUL

Segons la Constitució espanyola l'ensenyament bàsic és obligatori i gratuït.

L'ensenyament primari i secundari constitueixen l'educació bàsica al nostre país.

El fet que l'ensenyament sigui gratuït i constitueixi un deure afavoreix la igualtat d'oportunitats per a tots els infants i joves del nostre país.

L'Estat ens obliga a assistir a l'escola, i aquesta escola ens demana un material determinat per a realitzar les activitats de cada curs.

El material necessari acostuma a ser, entre altres coses, llibres de text.

Això comporta una despesa important que moltes famílies es veuen incapaces d'assumir. Aquest fet crea, per tant, desigualtats evidents entre els alumnes.

Si a tot això hi afegim que el període de temps que cada alumne pot utilitzar aquests llibres no acostuma a superar els nou mesos, la relació entre la despesa que s'ha de fer a l'hora d'adquirir-los i el temps d'utilitat és una mica desproporcionada, i no potencia el valor del reciclatge que tant hem de considerar en la nostra societat per tal d'aconseguir un món més sostenible.

Així, doncs, per a un ensenyament que tingui en compte la igualtat entre tots els alumnes de la comunitat educativa catalana proposem aquest projecte de llei.

ARTICLE 1

Dotació progressiva de llibres de text a les escoles

Atesa la despesa econòmica que comporta per a l'Administració el subministrament de llibres de text per a totes les escoles de Catalunya, la dotació s'ha de fer de forma esglaonada o progressiva durant un període de quatre anys, de manera que cada curs es facilitin llibres a una de les províncies catalanes.

ARTICLE 2

Sol·licitud dels llibres de text per les escoles

1. Les escoles han de demanar al Departament d'Educació, per carta, correu electrònic o fax, els llibres de text necessaris per al curs següent. Aquesta sol·licitud ha de ser enviada un mes abans de finalitzar el curs escolar.

2. Els centres educatius no poden renovar els llibres de text fins haver superat un termini de quatre anys.

ARTICLE 3

Lliurament dels llibres de text

1. El Departament d'Educació ha de lliurar els llibres sol·licitats per les escoles abans de finalitzar la primera setmana de setembre.

2. A l'inici del curs escolar, les escoles han de distribuir els llibres de text als seus alumnes.

3. Cada centre escolar pot optar per la forma que consideri més adequada a l'hora de fer arribar els llibres als seus alumnes.

ARTICLE 4

Bon ús dels llibres de text

1. Atès que els llibres de text han de ser utilitzats per diferents alumnes i durant un període mínim de quatre anys cal que tots els escolars en tinguin molta cura.

2. Si un alumne perd un llibre o el torna en mal estat com a conseqüència d'un mal ús, la despesa és a càrrec del mateix alumne o de l'escola però en cap cas de l'Administració.

Escola Labouré, Barcelona

Projecte de llei d'integració de la sanitat a les escoles

PREÀMBUL

Segons la Declaració dels drets humans (article 25) i la Constitució europea (capítol 4, article II-95) tothom té dret a la prevenció sanitària.

Avui en dia les escoles es dediquen no tan sols a ensenyar sinó també a educar en tots aquells àmbits que afavoreixen el creixement i el desenvolupament integral dels alumnes.

Un dels aspectes que cal continuar treballant és tot allò referent a la salut. L'escola és el lloc on es manifesten més aviat els problemes de salut i on es pot fer una primera detecció per després ajudar els alumnes.

Els mestres prou feina tenen ocupant-se de tota la tasca educativa que realitzen. A més, no els correspon ser experts en salut tot i que dintre del seu temari ens en proporcionen la part teòrica.

A més, s'ha de tenir present que últimament les nostres escoles reben alumnes de diferents països. Aquest fet té diverses conseqüències. Per una banda, la possible aparició de malalties que ja pensàvem que estaven eradicades. Per una altra, la diversitat cultural comporta diferents hàbits referents a la salut ja sigui per manca de mitjans econòmics, per falta d'informació o per falta de serveis i instal·lacions en determinats països.

És per això que creiem convenient demanar un especialista en salut que pugui atendre totes les necessitats sanitàries i les relacionades amb aquestes que es donin a les escoles. Per tant, ens referim no tan sols a un coneixement teòric sinó també a un assessorament de prevenció i educació.

Aquest especialista en salut hauria d'estar en contacte i coordinació amb professors, alumnes i pares i mares o tutors per poder resoldre totes les qüestions derivades d'aquest tema mitjançant trobades que podrien ser entrevistes personals, xerrades, grups de treball, etc.

Presentem, doncs, aquest projecte de llei exposant els següents articles en els quals es tracten els diversos aspectes de la salut que estan més relacionats amb la comunitat educativa.

ARTICLE 1

Alimentació i nutrició

Les actuacions de l'especialista en salut referents a l'alimentació i la nutrició han d'estar dirigides a l'educació nutricional, és a dir, a l'aprenentatge d'hàbits alimentaris saludables i a la promoció de la pràctica de l'activitat física.

ARTICLE 2

Trastorns relacionats amb l'alimentació

A la nostra societat cada vegada hi ha més casos d'obesitat infantil i d'aprimament (anorèxia i bulímia). L'especialista en salut ha d'acompanyar i assessorar els alumnes i les seves famílies en el creixement físic i de maduració.

ARTICLE 3

Higiene alimentària dels menjadors escolars

1. Les instal·lacions on s'elaboren i se serveixen els menjars a les escoles han de complir unes condicions segons la normativa sanitària per tal d'oferir les màximes garanties sanitàries.

2. L'especialista en salut ha de vetllar per l'educació sanitària del personal de cuina i servei de menjador.

ARTICLE 4

Salut dental

La salut dental està molt vinculada a la prevenció d'hàbits saludables, per això l'especialista ha de promoure la prevenció de càries a través de la higiene bucal (informació sobre la raspallada, glopeigs fluorats) i la moderació del consum de sucre.

ARTICLE 5

Vacunes

Les vacunes són un mètode de prevenció de malalties molt important. L'especialista en salut ha d'informar del calendari de vacunacions i dur-ne un control molt estricte.

ARTICLE 6

Informació sobre substàncies tòxiques

Alguns dels principals problemes de salut són causats per les substàncies que creen dependències. El consum d'aquestes substàncies està relativament estès a la nostra societat. L'escola és un marc idoni per a la prevenció ja que els alumnes hi passen un temps important de la seva vida. L'especialista en salut ha de treballar els vincles i les relacions amb els amics, els educadors i les famílies, l'autoestima, la imatge corporal i l'adquisició d'un sentit crític enfront de les pressions a favor del consum.

ARTICLE 7

Primers auxilis

A vegades a l'escola, sobretot a l'hora del pati, tenim petits ensurts, com caigudes, cops, etc., que necessiten una cura de primera instància. L'especialista en salut és l'encarregat de fer les cures corresponents i, si cal, portar el ferit al centre mèdic corresponent.

Escola Gravi, Barcelona

Projecte de llei d'afavoriment de les famílies amb fills en edat escolar

PREÀMBUL

Els pares i la família en general són el nucli principal de la formació i l'educació dels infants. Moltes vegades els pares, encara que són plenament conscients d'aquesta responsabilitat, no poden ocupar-se dels fills. Els horaris laborals no s'adapten als horaris escolars i es dona poca importància a l'educació en el lleure.

Abans, en època dels nostres avis, treballava el pare. La mare es quedava a casa atenent els fills i fent les feines de la llar. En l'actualitat, la dona ha pogut accedir al món del treball però encara moltes vegades, per poder complir amb la feina, ha de treballar massa hores. Tant la mare com el pare es veuen obligats a treballar fins i tot quan tenen fills i volen dedicar-se més plenament a la seva educació. L'augment dels preus de

l'habitatge i, en general, el nivell de vida fa que les famílies necessitin dos sous per a poder fer front a totes les despeses.

La incompatibilitat de les jornades laborals dels pares fa que els fills ens veiem forçats a fer innombrables activitats extraescolars o a estar amb avis, cançons, etc. Nosaltres volem estar més hores amb els pares i ells tampoc no es volen perdre l'oportunitat de viure la nostra evolució d'una forma més intensa. Ningú no pot substituir els nostres pares i reivindicuem aquest dret.

La població de Catalunya està constituïda, cada vegada més, per gent gran. Al nostre país hi ha pocs infants i un baix índex de natalitat. Actualment podem calcular, decidir i preveure quan volem tenir fills. Com que no hi ha prou ajuts, la decisió arriba cada vegada més tard i també disminueix el nombre de fills per parella.

Per a aconseguir que les parelles vulguin tenir fills calen mesures econòmiques i ajuts. Aquests ajuts hauran d'anar augmentant segons el nombre de fills i hauran de ser d'una quantitat suficient per a poder viure dignament sense haver d'estar sempre pendents d'arribar a final de mes.

Aquests objectius necessiten accions especialment importants en l'àmbit de l'escola bressol i en les escoles de primària i secundària.

La millora de l'ambient familiar tindrà, també, una incidència especialment important en el treball. Els treballadors estaran més satisfets de la seva vida personal i això es reflectirà en el rendiment i en la productivitat.

La conciliació de la vida familiar i laboral és la solució a aquest problema; per això, tant el Govern com les institucions que tenen relació amb el món laboral i la família han de fer esforços perquè es pugui obtenir la qualitat de vida que comporta una relació més estreta i plaent entre pares i fills.

TÍTOL 1

De l'acció de l'Administració

ARTICLE 1

Baixes per maternitat

1. Els pares tenen un any de baixa per a poder tenir cura del fill o filla acabat de néixer o adoptat. La baixa es produeix sense deixar de cobrar el sou i independentment de quins siguin els ingressos familiars.

2. Durant el primer mes de baixa tant el pare com la mare poden gaudir-ne conjuntament. La mare pot així recuperar-se del part i tots dos poden adaptar-se a la nova situació familiar.

3. Passat el primer mes de baixa, la mare o el pare tenen l'opció d'escollir quin dels dos es queda a tenir cura del fill o filla. Transcorreguda la meitat del període de baixa poden canviar l'opció escollida si així ho desitgen.

ARTICLE 2

Prestacions i avantatges

Per tal de potenciar la natalitat, sense que això comporti un sobre esforç per part de les persones que desit-

gen tenir fills, l'Administració ha d'atorgar per cada fill o filla ajuts econòmics independentment dels ingressos familiars. Aquests ajuts es determinen a partir del salari mínim interprofessional.

ARTICLE 3

Escoles bressol

L'Administració ha de vetllar perquè hi hagi suficients places a les escoles bressol públiques. Aquestes places s'han d'augmentar fent un estudi de la població de cada barri de les ciutats i pobles de Catalunya.

ARTICLE 4

Parelles joves amb fills

S'atorguen ajuts especials per a parelles formades per persones de menys de trenta anys que vulguin tenir fills. Aquests ajuts serveixen per a poder continuar estudiant, si aquest és el cas, i per a no tenir desavantatges en determinats béns socials, econòmics o culturals a causa del fet que només entra un sou a la família. Les parelles que treballen gaudeixen dels mateixos avantatges.

ARTICLE 5

Famílies nombroses

1. Les famílies nombroses gaudeixen d'avantatges addicionals. Es considera que una família és nombrosa quan té tres fills o més. També quan té dos fills i un d'ells pateix una minusvalia.

2. Les famílies nombroses tenen descomptes en els transports, l'ensenyament escolar, l'ensenyament universitari i un tractament diferencial en els impostos. Tots els establiments han d'aplicar uns descomptes –que han de ser subvencionats per l'Administració– a les persones que tenen el carnet i poden acreditar la condició de família nombrosa.

ARTICLE 6

Famílies monoparentals

Les famílies monoparentals es consideren famílies a tots els efectes i tenen dret a gaudir de tots els beneficis regulats per aquesta llei.

ARTICLE 7

Pares separats

Els pares separats que viuen lluny dels fills necessiten més recursos. Per això tenen uns descomptes especials en els transports públics. Tenen també la possibilitat de reduir hores de treball en cas de treballar els caps de setmana. D'aquesta manera podran veure els seus fills més sovint.

ARTICLE 8

Habitatge

1. L'Administració ha de vetllar perquè hi hagi habitatges de lloguer suficients i a preus assequibles. Els qui tenen més avantatges per a optar a un habitatge de lloguer són les parelles de menys de trenta anys i amb fills.

2. Si l'habitatge és de propietat hi ha la possibilitat de demanar descomptes en l'import de la hipoteca. Les hipoteques s'han de poder tornar més lentament. Les entitats financeres estan obligades a renegociar les hipoteques i a oferir crèdits tous.

ARTICLE 9
Transport públic

1. L'Administració ha de potenciar l'ús del transport públic mitjançant avantatges per a tots els ciutadans i sobretot per a les famílies amb fills.

2. Les targetes familiars són vàlides per a tots els transports públics: autobús, metro i tren. El preu del viatge ha de ser fins a la meitat del preu del bitllet ordinari.

TÍTOL 2
De les accions en el món del treball

ARTICLE 10
Flexibilitat horària

1. L'horari de les empreses on treballen els pares s'ha d'adaptar a l'horari escolar. Si els pares tenen fills menors de dotze anys, el pare o la mare poden demanar d'entrar a treballar una hora més tard o sortir una hora abans per poder anar a buscar els fills a l'escola.

2. El pare o la mare tenen dret a demanar una reducció horària de fins a cinc hores setmanals si tenen un fill menor de dotze anys. Els pares amb fills menors de dotze anys poden fer una jornada de trenta-cinc hores setmanals.

3. El sou no pot ser modificat en cap dels supòsits anteriors.

ARTICLE 11
Escoles bressol a les empreses

1. Les empreses de més de cinquanta treballadors han de tenir una escola bressol dins del recinte per als fills dels treballadors, la qual ha de tenir totes les condicions i ha de ser gratuïta. Això facilita l'adaptabilitat horària i la tranquil·litat del pare o de la mare.

2. Els treballadors de les esmentades empreses han de poder anar a veure el seu fill o filla durant les estones lliures.

ARTICLE 12
Vacances

1. Les empreses han de donar un període més llarg de vacances a les persones amb fills més petits de dotze anys.

2. Els treballadors amb fills tenen preferència a l'hora d'escollir els dies de vacances perquè els coincideixin amb les vacances escolars.

ARTICLE 13
Gestió de malalties

1. Els pares amb fills menors de dotze anys poden faltar a la feina un màxim de deu dies, repartits durant tot l'any, per poder tenir cura dels fills quan estan malalts.

2. Els pares poden optar per agafar aquests dies repartits en dos períodes de cinc dies. També poden agafar-los en dies saltats per organitzar qui es quedarà amb el fill o filla els dies de la malaltia.

ARTICLE 14
Feines de difícil adaptació horària

Si en una empresa, a causa de la feina que s'hi fa, és impossible adaptar-se a les condicions esmentades anteriorment, s'ha de subvencionar els treballadors amb fills perquè puguin pagar cangurs o altres ajudes quan ho necessitin.

TÍTOL 3
De les accions de les escoles

ARTICLE 15

Totes les escoles han d'organitzar en èpoques de vacances escolars activitats culturals i de lleure. Aquestes activitats les han de controlar monitors o personal preparat i han d'estar d'acord amb la línia pedagògica del centre.

ARTICLE 16

L'escola ha de donar informació als pares i als alumnes de les activitats culturals, de lleure i esportives que promou la seva ciutat o poble. D'aquesta manera pares i fills poden passar més temps junts i poden aprendre divertint-se.

ARTICLE 17

1. Les escoles han de promoure les activitats extraescolars dins l'horari escolar, en la franja horària del migdia.

2. S'ha d'oferir als alumnes la possibilitat de fer els deures dins l'escola, si és possible a la biblioteca del centre.

ARTICLE 18

1. L'escola, conjuntament amb l'AMPA, ha d'oferir descomptes en la compra de llibres i material escolar a totes les famílies.

2. L'escola ha d'estudiar i fomentar la millor manera de reutilitzar els llibres de text perquè això comporti una despesa més racional.